

Раскаялъ ся напоследокъ и Іуда; но на что послужило негово-то раскаяніе?

Като чулъ, че Іисусъ Христосъ е осъденъ на смъртъ, той въ голѣмъ скърбъ, отишълъ до архіереи-тъ и възвръщалъ имъ оныя тридесять сребренницы, за които продалъ Божественнаго Учителя, и казалъ: „азъ согрѣшихъ: прѣдадохъ кръвь неповиннѣ!“ На признаніе-то Іудино архіереи-тъ отговорили хладнокрѣвно: „насъ что ни е грижа? Гледай самъ, това е твоя работа“. Като чулъ такъвъ отговоръ, Іуда хвърлилъ въ храма тридесять-тъ сребренницы и, въ отчаяніе, излѣзълъ изъ храма и обѣсилъ ся.

Архіереи-тъ, като пріели тридесять-тъ сребренницы, казали, че тыя пары не сѣ достойны да ся внесѣтъ въ цѣрковнѣ-тъ касѣ, зачтото сѣ цѣна отъ кръвь, а затова и опрѣдѣлили да купятъ за тыя пары земѣ за погребаваніе на странны хора. Отъ него время това мѣсто ся нарича *поле крѣвно*.

ГЛАВА LXXXIII.

Іисусъ Христосъ прѣдъ Пилата.

Іудеи-тъ нѣмали вече царь свой, и затова всѣкий тѣхънъ смъртенъ приговоръ трѣбовало да бже утвърденъ отъ правителя римскый, а затова на другия день рано вутринѣ-тъ, всички-тъ членове отъ верховныя совѣтъ ся събрали и заповѣдали да отведѣтъ Іисуса Христа до Пилата, Римскый правитель во Іудеѣ, и сами отишли слѣдъ Него. Но въ дома-тъ на правителя, като домъ на язычника, не влѣзли, за да ся не осквернятъ и да не станѣтъ нечисты и недостойны да празднувать Пасхѣ-тъ.

Прѣдъ кѣщѣ-тъ, въ кождо живѣялъ Пилатъ и стража-та му, имало една поляна, която ся возвышавала на нѣколко степени надъ улицѣ-тъ и която ся наричала Гавваѣа; тамъ привели Іисуса Христа и чакали, да излѣзе Пилатъ.